

“ETA vol negociar”

En aquesta entrevista concedida a EL TEMPS, Pablo Muñoz, director del diari *Eguin*, opina que ETA té tan ferma voluntat de negociar com de continuar disparant si no es propicia una negociació.

Com a analista polític d'Euskadi, ¿quin objectiu veu en la mort de Josu Muguruza

—Tinc la impressió que els autors d'aquest atemptat, anaven a carregar-se la Mesa Nacional de HB. Simbòlicament, si vol.

—*I maten Josu, de qui es va dir que era bàsic, una cèl·lula clau a Alger.*

—¿Quines proves en té ningú per a dir això? Quan funcionaven les converses d'Alger, Josu era a la redacció; i tots comentàvem el fet. Josu estava ací amb mi, fins a les cinc del matí. ¿Que

«Amb el pacte d'Alger no hi hauria hagut més morts».

RAFA GIL

no ens vinguen amb històries! ¡Josu no es va moure d'ací!

—*L'acord inicial d'Alger va ser trencat, al parer de Jon Idígoras, per gelosia política...*

—Per protagonisme... En més d'un 80% els acords d'Alger van ser trencats per la pressió que, des del pacte d'Ajuria Enea, es va fer perquè el ministre Corcuera no llegira aquell famós punt novè.

—¿Fins a on van arribar a Alger?

—Allò que van fer Rafael Vera, Eguiagaray, Antxon

Horaris
Centre Julio González
Guillem de Castro, 118
46003 València
De Dimarts a Diumenge:
de 11 a 20 hores.
Diumenge: entrada lliure.
Dilluns tancat.

7 Sorolla

SOROLLA A L'IVAM

PINTURES

97 OBRES DE MUSEUS
I COL·LECCIONS PRIVADES
D'ESPANYA, FRANÇA,
ELS ESTATS UNITS, SUÏSSA,
SUÈCIA, ITÀLIA I EL JAPÓ

IVAM CENTRE JULIO GONZALEZ

PATROCINAT PER:

COMIT. CONJUNTO HISPANO-NORTEAMERICANO
PARA LA COOPERACION CULTURAL Y EDUCATIVA MADRID

GENERALITAT VALENCIANA
COL·LECCIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIES

Etxebeste, Belén i Makario foren converses només. Però és que eixiren uns punts per a una negociació posterior. Mai es va negociar a Algèria. Es conversà.

—¿Creu que ETA deixarà algun dia les armes?

—No m'equivoque si dic que ETA té tan ferma voluntat de negociar com de seguir disparant tirs si no es

propicia una negociació. No tenen pressa. Qui en té és el govern. ETA el que té són moltes ganes d'acabar, per tot el que es desprèn dels seus comunicats. Sí, em consta que ETA té una fermíssima voluntat de negociació; però tan ferma com la de seguir endavant si no s'aconsegueixen els punts. Una altra cosa és, ¿negocia-

ció fins a quins límits? Això és un acordió. ETA desitja deixar les armes perquè en cap cas n'hi haurà un abandonament unilateral.

—Però, pels vuit punts podrien haver-les deixades.

—Sí, sí, els vuit punts ja estaven, i suposaven una treva indefinida. Una treva en la qual ja s'estava treballant. Faltaven crear els aspectes

tècnics: ¿qui tindria les armes?, ¿passarien a un govern neutral?, ¿sota la supervisió de qui?, etc., etc. Però allò era ja l'abandó quasi definitiu de les armes. Llavors, ¿qui s'ha carregat la pau ací?, ¿qui?... Si Corcuera haguera llegit allò que havia de llegir no hi hauria hagut més morts.

I. L. Belda

“La pau a Euskadi la nega ETA”

Kepa Aulestia, secretari general d'Euskadiko Ezquerria, afirma que el procés de pacificació al País Basc és imparable.

Independentment de la profunda diferència política de les opcions basques, ¿la mort de Josu Muguruza podria variar el rumb polític d'Euskadi de cara a Madrid?

—No centraria la repercussió de l'assassinat de Josu en termes de com pugua repercutir en la relació Euskadi-Madrid. La importància fonamental és en quina mesura pot repercutir en les relacions entre els mateixos bascos. Els símptomes de debilitat que hem pogut mostrar davant Madrid han estat conseqüència, en definitiva, dels nostres propis enfrontaments. Crec, no obstant això, que hi ha un procés imparable a Euskadi cap a la pacificació, cap a una convivència normalitzada.

—¿Heu acceptat, doncs, com un fet profundament positiu que HB acudira a Madrid?

—Sense dubte. Al nostre entendre seria positiu, especialment si es fa d'una manera coherent, sense cap mena de cinisme. HB ha de reconèixer que ha de situar-se com quatre veus en un he-

«Madrid no fa una altra cosa avui dia que subjectar-se al pacte d'Ajuria Enea».

micicle de quasi quatre-centes, i amb les veus que tinga a l'hemicicle basc i en cada ajuntament. I aquest reconeixement li podria donar una major coherència, evitant que pretenguera continuar parlant en nom del poble, que és el que ha fet inclús després de l'assassinat de Muguruza. Mentre no renunciïn a parlar en el seu nom tindrem sempre dificultats de veure'ls de manera coherent a les institucions.

—¿Participa EE del dit

acusatori de Jon Idídoras i HB quan parlen de crim d'estat?

—Espere que no hi haja hagut en el crim intervenció de persones que cobren dels pressupostos generals de l'estat, tinguen o no responsabilitats polítiques. A partir d'ací, cal esperar que haja estat un acte descontrolat i incontrolat des d'un punt de vista polític.

—¿Qui nega la pau a Euskadi: les forces basques o la duresa i la manca de flexibi-

litat del govern central?

—La pau a Euskadi la nega ETA. La no-existència d'una convivència normalitzada a Euskadi la neguen els intolerants, els violents, ETA. He de recordar que els que estem dictant doctrina i defensant estratègia per una solució democràtica al problema de la violència basca som els mateixos partits d'Euskadi. Madrid no fa altra cosa avui dia que subjectar-se a l'acord d'Ajuria Enea.

—Després de la ruptura dels acords d'Alger, de no haver-se signat finalment els vuit punts bàsics, es diu que la intervenció dels partits del pacte d'Ajuria Enea ha costat un centenar de morts més.

—No, fals. Cent morts ha costat la pertinaç obsessió dels que pretenen imposar els seus criteris sobre la majoria. Sabem que cada vegada que algú se'ls acosta a dialogar interpreten aquest diàleg com una autèntica baixada de pantalons, i acaben matant més que quan les postures són fermes.

I. L. B.